

ikke blot er der i Paragrafens Slutning indført Bestemmelser om Bestaffenheden af Trapperne Trin og Stigning, men der er ogsaa i Paragrafens 2det Punktum istedetfor Bestemmelsen i Loven af 1871 om, at de 2 Trapper, som Paragrafen fordrer, skulle anbringes i passende Afstand fra hinanden eller være adskilte ved en Grundmur, sat den Bestemmelse, at Trapperne skulle være adskilte enten ved en Grundmur, der ikke maa have Døre eller andre Abninger ud mod nogen af Trapperne, eller ved 2 udmurede Bindingsværks Skillevægge, der have mindst $1\frac{1}{2}$ Alens Afstand fra hverandre, og hvori der kun maa være Døre eller Binduer ud til den ene af Trapperne; det er derhos foreskrevet, at den fri og uhindrede Udgang til begge Trapper, som Paragrafen søger tilfikkret enhver Beboelsesleilighed, skal tilveiebringes saaledes, at det ikke er nødvendigt at passere enten en anden Beboelsesleilighed — hvad der stemmer med Loven af 1871 —, eller en fælles Gang, hvad der er en ny Bestemmelse. Medens Forslaget i Paragrafens Slutning er tiltraadt af alle Myndigheder, har Magistratens Flertal udtalt sig mod de andre Forslag og forsaavidt anbefalet at lade det forblive ved den nu gjældende Lovs Bestemmelser. Da imidlertid Forslaget, der i sin nuværende Skikkelse skyldes dels Revisionskommissionen dels Borgerrepræsentationen, tilmed er tiltraadt af Bygningskommissionen, har Ministeriet troet at burde slutte sig til disse i den omspurgte Henseende mest saghyndige Udtalelser.

Til § 47.

Denne Paragraf er med en uaføstlig Redaktionsændring stemmende med Loven af 1871 § 51.

Til §§ 48—52.

§§ 48—50 svare til §§ 37—45 i Bygningsloven. Foruden betydelige Redaktionsændringer og nogle mindre Afvigelser i Enkeltstederne, der ere tiltraadte fra alle Sider, adskille de sig fra de tidligere Bestemmelser fornemlig derved, at det skal være forbudt at trække Storstensrør frem over Trapper, at det ikke skal være tilladt at give snevre Storstensrør et mindre Gjennemsnit end 9 Tommer i den kvadratiske Side eller i Diameter, at snevre Storstensrør helt igennem skulle have samme Gjennemsnit, samt endelig deri, at der i § 50 fastsættes Regler for det højeste Antal af Ildsteder, hvis Røg maa indledes i et Storstensrør. Medens der om de øvrige Forslag hersker Enstemmighed, er dette forsaavidt ikke Tilfældet med Reglerne i § 49 og 50, som Revisionskommissionen og Borgerrepræsentationen havde bibeholdt Bestemmelsen i den nugældende Lov

om, at der kan gives snevre Storstensrør et Minimumsgjennemsnit af indtil 6 Tommer, og som Følge deraf ladet § 50 give Regler for det Antal af Ildsteder, hvis Røg kan afledes til Storstensrør af mindre Gjennemsnit end 9 Tommer; dette er imidlertid fraraadet af Bygningskommissionens Flertal og af Kjøbenhavns Magistrat, der har foreslaaet 9 Tommer sat som det mindste Lvermaal for snevre Storstene. Ministeriet har ligeoverfor denne Uoverensstemmelse troet at burde slutte sig til sidstnævnte Myndigheds Forslag.

Som det vil ses, indeholdes der i nærværende Forslags § 51 en til Bygningsloven af 1871 § 50 svarende Bestemmelse om Storstene, der ere bestemte til eller anvendes til at bortføre en særlig betydelig Røgmasse. Et Forslag til en saadan Paragraf var stillet af Revisionskommissionen og lød med de i Borgerrepræsentantskabet vedtagne Ændringer saaledes:

„Enhver Storken, der er bestemt til eller senere anvendes til at bortføre en saa stor Røgmasse, at den af Bygningskommissionen antages at ville blive til Besvær for de Omboende, saafremt den ikke gjøres tilstrækkelig høj, skal opføres til en Højde af mindst 35 og, efter Bygningskommissionens Bestemmelse, indtil 50 Alen over Jordoverfladen. Ildstederne skulle være vel indrettede i alle Henseender og have en passende Størrelse. Bygningskommissionen kan fordrre allerede anlagte Ildsteder forandrede og, dersom Ildstedets Forandring ikke er tilstrækkelig til at indskrænke Røgmassen saameget, som er fornødent, kan den, naar Storkenen har en mindre Højde end 50 Alen, fordrre denne forhøjet eller ombygget til en Højde af 50 Alen. Denne Forandring om Storkenens Forhøjelse eller Ombygning kan dog først stilles, efter at der er givet Vedkommende en efter Bygningskommissionens Stjøn passende Frist til at indrette sin Indfyrring saaledes, at Besværligheden ved Røgen undgaas. Det overlades til Bygningskommissionen at bestemme, hvorvidt de i §§ 48 og 49 omhandlede Rør maa anvendes til Røgasledning fra større Ildsteder, eller om dertil skal anvendes Rør af særegen Konstruktion.“

Dette Forslag var tiltraadt saavel af Bygningskommissionen som af Magistraten.

Samtidig med, at det i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Forslag til Bygningslovens Revision forelagdes Ministeriet, modtog man imidlertid fra Kjøbenhavns Magistrat et af denne Myndigheds og Sundhedskommissionens Yttringer ledsaget, i Borgerrepræsentationen vedtaget Forslag til en forandret Affattelse af Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn af 26de Oktober 1860 § 25, hvorefter denne § 25 fremtidig skulde affattes saaledes: